

درخت به من گفت

گفتم: سلام درخت قشنگ،
شکوفه هات رنگ به رنگ!
چه برگ و باری داری!
تو هدیه‌ی بهاری.
به من بگو، کی تو را کاشته
اینجا، کنار این سبزه‌ها؟
گفت: همان که مهربان است.
خوش رو و خوش زبان است.
دلش بزرگ، قدّ یک آسمان است.
گفتم: او کیه؟ زود بگو اسمش چیه؟
گفت: با غبان... با غبان!...
گفتم: صد آفرین به با غبان!
ما همگی دوستش داریم، از اینجا
تابه آسمان.

